

Nieuws van Piet en Pita vanuit Noah's Ark Kinderhuis

19e jaargang, nummer 1,
Mei 2019

Lieve vrienden en familie,

Ik, **Piet**, ben altijd druk met organiseren van 100 en 1 dingen en geef leiding aan een toegewijd managementteam. Naast het controleren of alles goed gaat en of de kinderen krijgen wat ze nodig hebben en goed behandeld worden, zijn besprekingen en trainingen een belangrijk deel van mijn dagelijkse verantwoordelijkheden.

Er zijn natuurlijk ook conflicten onder jong en oud, maar ook onder de medewerkers; dan moet ik proberen de lieve vrede te bewaren (of te vinden); "rechtspreken" is daar dan vaak een onderdeel van.

In Uganda worden heel veel dingen uiteindelijk afgedaan met "sorry", waar men tevreden mee lijkt te zijn. Ik heb daar vaak problemen mee, want het klinkt soms wel erg gemakkelijk. Vrede stichten kost vaak heel veel tijd, maar vooral met de kinderen vind ik dat prachtig om te doen.

Het ontwerpen van plannen en programma's is op mijn lijf geschreven, zeker na zoveel jaren ervaring. Af en toe geef ik colleges aan studenten van de universiteit in rechten en maatschappelijk werk. Omdat ik een praktisch mens ben hangt men aan m'n lippen. Open vragen vind ik het mooist, waarbij ik ze eerst onder elkaar een

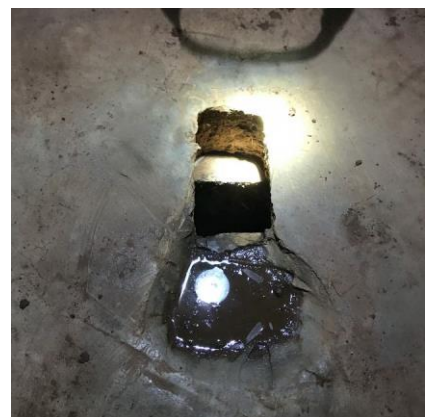

antwoord laat vinden. Ik geloof dat ik op deze manier nog heel veel kinderen kan helpen die voor mij niet bereikbaar zijn maar voor deze jonge mensen wel.

Ook samenwerken met de politie, kinderbescherming en de rechtbank neemt veel van mijn tijd in beslag; dit komt omdat wij weggegooide kinderen, vooral baby's, willen redden.

Ik trek er graag op uit in de ambulance met ons rescue team. Als er getuigen zijn dan ondervragen we die om zoveel mogelijk te weten te komen om familieleden terug te vinden. Het is immers het eerste recht van kinderen om bij hun familie op te groeien. Soms gaan we direct met de politie op onderzoek uit en dan kom je soms in de meest bizarre situaties terecht en sta je voor vraagstukken waar geen oplossingen voor zijn. Toch geniet ik daar enorm van: om oplossingen te proberen te vinden voor de kinderen waar we mee in aanraking komen en dat zijn er in een jaar héél veel.

Pas werd ik gebeld door de politie dat er een geluid van een baby was gehoord in een openbaar toilet (latrine). Die zijn met de hand gegraven en vaak 10 meter diep. Het was avond en we gingen eropaf met de ambulance en een andere auto met ladders, bijlen, touwen en nog veel meer gereedschap. Eerst heb ik met mijn schijnwerper door het gat, waar mensen hun behoeften in doen, gekeken of er écht een baby lag. En ja, heel diep, als het ware zwemmend in de uitwerpselen kreeg ik een baby in m'n lichtbundel. Een tafereel wat je ook na meerdere keren niet snel meer van je netvlies krijgt. Met man en macht hebben we samen met een paar brandweermannen een tweede schacht gegraven om zo bij het kind te kunnen komen. Een brandweerman met een regenpak aan lieten we aan een touw verder zakken om de baby op te pikken. Ze leefde nog, maar maden en poep liepen overal uit. Zelfs de navelstreng was niet afgebonden. We vreesden voor dit jonge, zwaar onderkoelde, leventje. Thuis zijn we nog heel lang biddend aan het

vechten geweest voor haar leventje, maar uiteindelijk verloren we toch de strijd. Wij vonden onze troost in het feit dat ze tenminste in onze handen overleed en niet verdronk onder in dit vreselijke toilet.

De volgende dag werd de moeder van de baby gearresteerd. Een 17-jarig meisje wat misbruikt was en niet wist wat ze moest met een totaal ongewenste zwangerschap. Dan ben je boos en verdrietig. Dit had niet moeten gebeuren, wie is de man die hier verantwoordelijk voor is? En waarom hebben de ouders van dit jonge moedertje haar niet bijgestaan met raad en daad? Wij moeten het loslaten en bij onze Zender, de Heer, brengen en weer verder gaan.

We hebben hier een korte video over gemaakt: www.nacmu.org/verloren

Ook Pita was hier weer bij! Met Pita ging het na alles wat er vorig jaar gebeurd is niet goed en ze had een totale burn-out. Ze is een aantal maanden in Nederland geweest bij haar lieve zus. Heel langzaam gaat het vooruit en bouwt ze nieuwe krachten op, ook al is ze er nog lang niet. Ik ben trots op haar omdat ze zonder twijfel mee ging om dit kleintje te redden in de wetenschap dat het misschien niet zou lukken om dit vervolgens te moeten verwerken. Elke dag verzorgt ze nu één of twee baby's en een aantal kinderen komen haar na school opzoeken ook eten we weer met een paar kinderen aan de tafel. We vertrouwen dat God erbij is en weet wat de toekomst gaat brengen.

Nieuwe kinderen

Tijdens de afgelopen maanden zijn een aantal kinderen deel geworden van onze levens. Sommigen voor een korte tijd, anderen zijn nog steeds bij ons. Maar allemaal ontvangen ze onze liefde, zorg en aandacht terwijl ze hier zijn en we zoeken naar hun familie. Hieronder schrijven we over enkele van deze nieuwe kinderen.

Isabella Suubi

Dit prachtige meisje kwam bij ons op 7 November 2018. Ze was gevonden door een vrouw die onderweg was naar haar werk, ze hoorde gehuil vanuit een oud gebouw dat op instorten stond. Ze waagde de stap en ging het huis binnen; daar zag ze een huilende baby in een doos liggen. Snel riep ze hulp in van de

politie. Het meisje zag er ongezond uit: zwak, ondervoed en men vermoedde dat ze meningitis had. Ondanks de pijn waar ze doorheen ging zag ze er ook actief uit, ze wilde alles goed in de gaten houden. Ze had niet meer dan de juiste zorg en aandacht nodig om haar lach weer terug op haar gezicht te krijgen. We hebben haar de naam Isabella gegeven. Het ziet ernaar uit dat deze kleine meid al veel heeft meegemaakt in haar korte leventje. In de afgelopen maanden is Isabella goed vooruitgegaan. Ze is een lieve, actieve en vrolijke baby. Ze kan al goed zitten en kruipen en ze eet goed.

Matendo Wilma

Op 18 januari 2019 kregen we een telefoontje van de politie. Er was een baby gevonden in Kyambogo, ongeveer 30 minuten rijden van Noah's Ark. Toen we aankwamen zagen we dat ze nog maar paar uur oud was. Ze was gevonden door een boer. Hij hoorde gehuil uit de bosjes naast zijn varkensstal, en verwittigde de politie. Ze kreeg van ons de naam Matendo Wilma. Onze maatschappelijk werkers zijn naar de plek gegaan waar ze gevonden was. Vooralsnog is het niet bekend wie de moeder is en lijkt het erop dat Wilma bij ons zal blijven. Het is een actieve vrolijke baby.

Bernard

De moeder van dit mooie jongetje liet hem achter bij kennissen. Ze vroeg of ze hem even wilden vasthouden. Ze liep weg en kwam niet meer terug.

Sinds 15 februari is Bernard bij ons en wordt er verder onderzoek gedaan naar zijn situatie.

We hopen dat er snel familie van Bernard komt die voor hem willen zorgen; tot die tijd is Bernard veilig bij ons.

Favour

Toen ze bij ons kwam op 21 februari, was Favour niet goed verzorgd: ze was ondervoed en het leek erop dat ze was uitgedroogd. Haar moeder zei dat ze niet voor haar kinderen kon zorgen, omdat ze geen geld heeft. Haar omgeving zegt echter dat ze regelmatig dronken is en haar kind dan achterlaat.

Daarnaast zegt de moeder dat Favour's vader niets met het kind te maken wil hebben.

Onze maatschappelijk werkers zochten de vader van Favour's moeder op. Hij was verdrietig om te horen wat zijn dochter had gedaan maar wilde niets meer met zijn dochter te maken hebben; de zorg voor Favour kan hij niet dragen.

Zolang er nog geen andere veilige plaats voor Favour gevonden is blijft ze voorlopig bij ons.

Aanyu Emily

Op 10 maart 2019 kregen we een telefoontje van de politie. De moeder van de baby kwam samen met haar twee andere kinderen in het ziekenhuis. Ze legde haar, ongeveer 2 weken oude, baby op het bed en vroeg of de mevrouw in het bed ernaast even op haar baby kon letten terwijl ze met haar andere kinderen naar het toilet ging. Ze kwamen niet meer terug. Emily is nu bij ons en is een gezonde kleine meid.

Eddy

Dit is Eddy. Elke keer als zijn stiefmoeder op het land ging werken, bond zij hem vast aan een groot stuk hout zodat hij niet weg kon komen. Ook gaf ze hem veel te weinig te eten. Toen haar burenhierachter kwamen stapten zij naar de politie en die riep onze hulp in om Eddy onderdak te bieden. Hij kwam bij ons op 14 maart en hij wordt nu behandeld in onze ondervoedingskliniek. We hopen dat hij snel weer op een gezond gewicht komt.

Ondertussen zijn onze maatschappelijk werkers aan de slag gegaan om een veilige plaats voor hem te vinden, het liefste bij één van zijn eigen familieleden.

Geef ondervoede kinderen zoals Eddy een kans.

Met uw steun redden we levens in onze ondervoedingskliniek.

NL84 RABO 0362 4140 17

**t.n.v. Stichting NACMU te Sliedrecht o.v.v. Ondervoedingskliniek
of www.nacmu.org/nl/doemee/doneren**

Teruggeplaatste kinderen

Dankzij de inspanning van onze maatschappelijk werkers en hun samenwerking met de politie zijn we er de afgelopen tijd in geslaagd om meer kinderen terug te plaatsen bij hun eigen familie. Anderen zijn geadopteerd door een Oegandees gezin en wonen nu in een nieuw gezin. Hieronder kunt u lezen over enkele kinderen die niet meer bij ons zijn.

Stefani

Stefani kwam bij ons in 2013 toen ze één jaar oud was. Ze was achtergelaten op een vuilnisbelt met naast haar een tasje kleren. Ze was bang en onzeker, maar in de afgelopen jaren hebben we haar zien groeien tot een vrolijk en vriendelijk meisje. Twee agenten die werken op het politiebureau in Kampala wilden graag een kind adopteren en zo kwam het dat Stefani afgelopen

december Noah's Ark verliet om in haar nieuwe, eigen gezin te gaan wonen. Natuurlijk zullen we haar missen, maar we zijn blij dat ze nu haar eigen plekje heeft.

Michel en Rosa

Michel en Rosa, een tweeling, kwamen in 2017 bij ons toen ze twee maanden oud waren. Hun moeder was overleden bij de geboorte en hun jonge vader kon de zorg niet voor hen dragen en kreeg geen hulp aangeboden uit de buurt. We hadden met de vader afgesproken dat hij na

twee jaar de zorg voor zijn kinderen weer op zich zou nemen omdat het dan gemakkelijker is ze te voeden. Helaas had de vader op de dag dat hij zijn kinderen zou kunnen ophalen malaria. Gelukkig waren Michel en Rosa's oom en tante bereid om hen op te halen.

Uiteraard is dit een hele verandering voor de kinderen dat best even moeilijk zal zijn, maar het is een verandering die hen hun eigen familie teruggeeft, wat uiteindelijk de beste situatie voor hen is.

De scholen

Aan het begin van dit jaar ontvingen we de uitslag van het eindexamen ("Primary Leaving Exams") van onze basisschoolleerlingen. Zij moeten dit examen afleggen om naar de middelbare school te kunnen gaan. Geweldig nieuws, er is slechts één leerling die het niet

gehaald heeft. Het nieuwe schooljaar is in februari gestart. De meeste leerlingen zijn overgegaan naar de volgende groep of zijn zelfs naar de volgende school gegaan. Er zijn tal van nieuwe leerlingen uit de omringende dorpen die door ons sponsorprogramma nu wel naar school kunnen. Ook brengen andere organisaties hun gesponsorde leerlingen naar onze scholen, een hele bemoediging. De eerste schoolvakantie van drie weken is in mei: de leerlingen uit de dorpen blijven dan thuis en wij zetten voor onze eigen kinderen een uitgebreid vakantieprogramma op om hen bezig te houden.

Tandartsen

Al jaren komt een team tandartsen en assistenten van Stichting Help Uganda in Uganda op bezoek om duizenden gebitten te inspecteren en zonodig gaatjes te vullen of kiezen te trekken.

Noah's Ark is hun uitvalsbasis, de tandartsen bezoeken ook andere organisaties en scholen.

Net als ieder jaar zijn we dankbaar voor hun bezoek en hebben onze kinderen beloofd beter te poetsen.

Basketbal

Een basketbal stuitert niet zo goed op gras en daarom was deze sport bij ons niet populair. We zijn dankbaar voor Adidas die de aanleg van een heus basketbalveld gefinancierd heeft. Een basketbalcoach van een school uit de buurt wist jong en oud enthousiast te krijgen voor het spel en zorgt voor een goede teamspirit. Avond na avond oefenen jong en oud op het veld en regelmatig zijn er vriendschappelijke wedstrijden. Vooral onze oudere jongens zetten zich erg in en komen na het spelen goed bezweet thuis.

Groepen zijn welkom!

Gedurende het jaar hebben wij plaats voor (bestaande) groepen die ons werk van dichtbij mee willen maken. Is uw groep van 10 tot 20 personen klaar voor een uitdagende, diverse en hartverwarmende ervaring en steekt u graag de handen uit de mouwen? Neem dan contact op met uganda@nacmu.org.

VAN HET BESTUUR

Wat was het fijn om op 7 februari j.l. weer naar Noah's Ark te mogen gaan. Wat het nog meer bijzonder maakte, was dat ook Pita mee terug kon: iets wat heel dankbaar stemt!

We werden van het vliegveld opgehaald door Piet en een aantal kinderen en thuis zaten er ondanks het late uur nog grotere kinderen te wachten. De blijdschap straalde van hun gezichten toen ze mama weer konden knuffelen. En ik mocht hier deel van uitmaken, prachtig toch.

Wat was er in die 3 jaar dat ik er niet geweest ben, weer veel veranderd. Allereerst de kinderen, die ik ken vanaf dat ze 8 á 9 jaar waren.

Het zijn nu jongeren, waarvan sommigen in de hoogste klassen zitten maar waarvan er ook al een aantal aan het werk zijn - zowel binnen als buiten Noah's Ark. Mooi om te zien dat de 'kleine' Timothy (nu ongeveer 1.90) ons ophaalde bij aankomst en ons nadien overal heen bracht. Een baan dus als taxichauffeur, terwijl hij ook nog allerlei workshops volgt voor het vak van mecanicien.

Ik heb ook aardig wat tijd doorgebracht met Joanita, die in het management o.a. de sponsoring doet.

Alle cadeautjes die sponsors mee hadden gegeven (een koffer vol) hebben we uitgedeeld aan de kinderen van het huis en aan de schoolkinderen.

We hebben ook gezien hoe het management team samenwerkt en daarin echt gegroeid is.

Tijdens mijn verblijf zijn er weer hele leuke maar ook hele heftige dingen gebeurd, teveel om allemaal nu te beschrijven.

Dus... kom ik het graag bij U vertellen. Weer genoeg foto's en film materiaal om U te laten zien.

Ik ben weer heel enthousiast terug gekomen en kijk er naar uit om presentaties te mogen geven van dit mooie project; bij U thuis, op school, in de kerk, bij verenigingen enz.

Graag tot ziens en aarzel niet om mij te mailen: ik kom graag naar U/jullie toe!

Hartelijke groet en Gods zegen toegewenst.

Wilma Welten

wwelten@home.nl

STICHTING NOAH'S ARK CHILDREN'S MINISTRY UGANDA

Secretariaat:
Batelier 14, 3362 JS Sliedrecht
Tel: 0184-415987
E-mail: nacmu-nederland@nacmu.org

Veldadres Piet en Pita Buitendijk:
PO Box 355, Mukono, Uganda
Tel: 00256-77 24 81 142 of
00256-78 27 99 712
E-mail: nacmu-uganda@nacmu.org

Bankrekeningnummers:

Ten name van: Stichting NACMU te Sliedrecht

NL84 RABO 0362 4140 17	Algemene giften/donaties
NL59 RABO 0362 4439 55	Kindersponsoring
NL37 RABO 0362 4439 63	Schoolsponsoring
NL22 RABO 0152 1874 21	Piet en Pita Buitendijk

Website: www.nacmu.org

K.v.K. nr. 23093271

Vraag ook de speciale gebedsbrief aan.
U kunt een (school)kind sponsoren voor € 22,50 per maand.

